

РЕШЕНИЕ

№ 3768

гр. София, 16.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-3 СЪСТАВ, в публично заседание на трети юни през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Богдана Желявска

при участието на секретаря Стефка Ив. Александрова
като разгледа докладваното от Богдана Желявска Гражданско дело № 20231100112382 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе пред вид:

Предявени са искове от Н. И. Г., ЕГН *****, чрез адв. В. Д., САК, София, ул. ****, против ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, София, бул. Витоша № 2, *за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди* вследствие образуването и водено срещу него наказателно производство, след оправдаването му с влязла в сила присъда на 31.01.2023 г., *в размер 600 000 лв.*, ведно със законната лихва, считано от завеждане на делото до окончателното изплащане, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ. Претендират се разноси.

В исковата молба се твърди, че на ищеца е повдигнато обвинение с обвинителен акт от 13.06.2018 г. по ДП № 219/2015 г. по описа на СО-СГП, пр.пр. № 12000/2015 г. по описа на СГП за извършено престъпление по чл. 253, ал. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 от НК.

От обвинителния акт е видно, че средствата са в особено големи размери и случаят е особено тежък, като наказанието за подобно обвинение е лишаване от свобода от пет до петнадесет години и глоба от 10 000 лв. до 30 000 лв., като съдът лишава виновния от права по чл. 37, ал. 1, т.т. 6 и 7 НК.

Наказателното производство срещу ищеца е продължило 5 години и 8 дни, като е минало през 5 съдебни инстанции. То е приключило на 31.01.2023 г. с решение на ВКС по к.н.д. № 829/2023 г. на ВКС, Първо НО.

В резултат на воденото наказателно производство ищецът претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, притеснение и тревожност, чувство на несигурност, срам и неудобство в личен и професионален план и др. Влошило се и здравословното му и психично състояние, в резултат на което претърпял четири операции и двумесечен престой в болница.

Според отразеното в исковата молба, претърпените от ищеца вреди са пряка и непосредствена последица от непрестанния тормоз, осъществяван срещу него от ПРБ.

Заявява, че работил като адвокат и повдигнатото обвинение се отразило изключително негативно на работата и възможностите за професионални изяви и развитие в служебен план.

В тази връзка моли съда да постанови решение, с което да осъди Прокуратурата на Република България да му заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер 600 000 лв., претърпени от незаконно повдигнато и поддържано обвинение за извършено престъпление по чл. 253 НК, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба. Претендира разноски.

От негова страна *са представени писмени доказателства, поискани са гласни* такива. и експертизи.

В хода по същество ищецът моли съда да уважи иска изцяло. Претендира разноски – адвокатско възнаграждение на основание чл. 38 ЗА.

Ответникът ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ оспорва така предявения иск изцяло –по основание и размер.

Оспорва исковата претенция като недоказана по размер и като прекомерна.

Твърди, че не са налице доказателства, които да установяват действително търпени вреди като пряк и непосредствен резултат от обвинението.

Според заявеното в отговора на исковата молба, липсват и доказателства за твърдяната интензивност на производството.

Счита, че от приложената медицинска документация не може да се направи извод за наличието на причинна връзка между воденото наказателно производство и здравословните проблеми на Г..

Представил е писмени доказателства. Поискал е присъединяване на НОХД № 2786/18 г. по описа на СГС, 10 с-в.

В хода по същество ответникът заявява, че предявеният иск следва да се отхвърли изцяло, като неоснователен, тъй като по делото не се доказва наличието на причинна връзка между воденото срещу ищеца наказателно производство и претърпените от него неимуществени вреди.

Съдът, като взе пред вид представените и приети по делото доказателства и становища на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

По искане на страните съдът изиска и приложи по делото НОХД № 2786/18 г. по описа на СГС, 10 с-в.

Не се спори в настоящото производство, че ищецът е привлечен като обвиняем и му е повдигнато обвинение по обвинителен акт от 13.06.2018 г. по ДП № 219/2015 г. по описа на СО-СГП, пр.пр. № 12000/2015 г. по описа на СГП за извършено престъпление по чл. 253, ал. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК.

От доказателствата по делото се установява, че с присъда от 10.12.2021 г., постановена по н.о.х.д. № 2786/2018 г. на СГС, НО, 10-ти с-в ищецът е оправдан по повдигнатото обвинение. Посочената присъда е обжалвана от друг подсъдим, на когото е наложено наказание – П.В.М. и е образувано в.н.о.х.д. № 242/2022 г. на САС, НО, 6-ти с-в, по което на 09.06.2022 г. присъдата в частта по отношение на ищеца Н. И. Г. е оставена в сила.

Наказателното производство окончателно е приключило с решение от 31.01.2023 г. по н.д. № 829/2023 г. на ВКС.

По искане на ищеца съдът разпита двама свидетели.

Свидетелят П.З.И. е близък приятел на ищеца от 25 години. В съдебно заседание той заяви, че знае, че Г. си имал сериозни проблеми с Прокуратурата два пъти – първия път през 2011 г., а втория през 2018 г. Първия път бил задържан – заради някакви регистрации на фирми, може би около 30-40 дни. Свидетелят дори му дал пари на заем. Приятелят му отслабнал, потиснал се, изпаднал в тежко депресивно състояние, спрял да тренира. Когато излязъл от ареста се виждали всяка седмица – обсъждали притесненията му като колеги и приятели. Преди бил жизнерадостен човек – обичал компаниите, веселието, обичал да взема думата. След обвинението спрял да се вижда с повечето си колеги и близки, трябвало да се обяснява защо е бил задържан, а повечето колеги се отдръпнали от него. Почти нямал работа, а преди това бил много добър данъчен адвокат. Може би му трябвали пет – шест години да се съвземе от шока.

По – нататък свидетелят заяви, че през 2018 г. на ищеца повдигнали ново обвинение – тъй като придружавал свой клиент, който искал да изтегли пари, в една банка. Въпреки че отишъл в качеството си на адвокат, го привлекли като обвиняем като помагач. Оправдали го още на първата инстанция, а самото наказателно дело продължило до 2023 г. Въпреки че не е бил задържан по това обвинение, той де факто не можел да работи, защото в обществото се заговорило, че е престъпник и никой не смеел да му се довери. Свидетелят каза, че, като влизали заедно в Съдебната палата, колеги минавали на другия край на коридора. Тъкмо Бил успял да се възстанови от първото обвинение, и второто го сринало. Отново бил подтиснат и депресиран, ходил на психолог или психиатър и му предписали лечение. Преди три години изчезнал – около рождения си ден – на 25 или 26 ноември и после за Никулден, свидетелят го търсил по телефона и тогава разбрал, че Г. е в болница и е претърпял операция. Оплаквал му се, че, покрай обвинението спрял да спи, да се храни, загубил работата си. Имал сенки под очите, отслабнал. И сега, според св. св. И., приятелят му не се е възстановил от стреса – нито физически, нито психически. Вече не тренира, има здравословни проблеми. Вече почти няма клиенти.

Свидетелката М.Р.Н. – Г.а е съпруга на ищеца. Тя заяви, че знае и за двете обвинения срещу него. Първото било през 2011 г. и приключило окончателно през 2015 г. с оправдателна присъда. Бил задържан девет дни, а, след излизането си от ареста, започнал да взема лекарства за кръвно. Започнал да има депресивни състояния, тъй като при претърсванията полицията иззела и документи от нейната Счетоводна къща. Това съсипало бизнеса ѝ и се наложило да прекъсне работа. Към този момент свидетелката била платежен посредник на евродепутат, получавала финанси от Европейския парламент и разпределяла плащанията на евродепутатите в България. Били иззети всичките ѝ компютри, документи, електронни устройства, както и оригиналните документи на клиентите ѝ. На практика това унищожило бизнеса ѝ и сринало съпруга ѝ, защото не можел да приеме, че семейството търпи такива вреди. Постоянно бил по психолози, психиатри, семейни терапевти, пиел много хапчета. Бракът им тогава приключил във физическия и емоционалния смисъл, въпреки че и понастоящем още живеят заедно. Към този момент ищецът работел в НАП – бил юрисконсулт на Териториална дирекция, бил разпознаваемо лице, работел към Парламента, Бюджетната комисия и всички го познавали. На практика спрял да работи за пет години, зимно време на Витоша преподавал уроци като ски учител.

През 2018 г. отново бил привлечен като обвиняем, отново имало претърсвания и изземвания в дома и офиса им, направили им проверка от КОМПИ. Тогава не бил задържан. При второто обвинение съпругът ѝ тотално се сринал – асоциален е, не желае да общува и да се среща с никого, комуникацията дори със сина му е трудна и се наложило двамата заедно с него да ходят на психолог.

Св. Г.а каза още, че до 2020 г. съпругът ѝ не е имал никакви здравословни проблеми, но след коремната операция, която претърпял, , тъй като се били пръснали червата му, трябва постоянно да носи специален колан, който да придържа корема му. Претърпял четири поредни коремни операции, отстранили му метър и половина от тънките черва, направили му снадка с дебелото черво със специални скоби. Бил месец и половина в кома, през което време червата му били извадени навън и, поради скъсяването, се наложило да поставят тръби, за да ги свържат. На практика е трудно подвижен, което за един спортист е смъртоносно. Преди 25 години му била отстранена слезката, но без никакви усложнения.

По делото буха назначени *две експертизи – първоначална СМЕ и повторна Комплексна СМЕ*, изготвена от вещи лица – хирург и клиничен психолог, като *съдът приема втората от тях*, като обективно и всестранно и базирано както на доказателствения материал по делото, така и на проведен личен преглед и клинични изследвания, и тя ще бъде обсъдена в настоящото решение.

Съгласно заключението на изготвената от вещите лица хирург и клиничен психолог експертиза, изготвено след проведеното през м. април 2025 г. експертно изследване, според анамнезата, снета по данни на пациента., оплакванията на ищеца се изразяват в тежест и периодично появяващи се и усилващи се болки в горния коремнен етаж – десен хипохондриум. Тези болки имат опасващ характер и ирадиират към кръста и дясната

скапула. Ищецът е претърпял неколнократни оперативни интервенции по повод: - Руптура на далака преди повече от 20 г. и - механичен илеус по повод сраствания. Минали и придружаващи заболявания и медицински състояния: артериална хипертония. Няма данни за фамилна обремененост.

При прегледа е установен следният статус: мъж на видима възраст, отговаряща на действителната. В добро общо състояние. Ориентиран, контактен, адекватен. Афебрилен. Заема активно положение в леглото. Кожа – суха, топла, без признаци на анемия или на иктер. Подкожна мастна тъкан – нормално изразена. Глава и шия – правилна конфигурация. Запазени рефлексни на зрителните анализатори. Език – суховат, дискретно обложен с белезникав налеп. Не се палпират увеличени лимфни възли. 27 Гръден кош и бял дроб – правилна конфигурация, везикуларно дишане, отслабено в основите с дискретни пръснати влажни хрипове - базално двустранно. Без крепитации. Сърдечно-съдова система – ритмична нормофреквентна сърдечна дейност без шумови находки *RR 144/93; PFr 89/min*. *Корем* – над нивото на торакса, стари оперативни цикатрикси от средна срединна лапаротомия и цикатрикс от дренажни отвори вдясно. Коремът е слабо болезнен с пунтум максимум в десен хипохондриум. Същият е разлят, вземащ участие в акта на дишане, отслабена до вяла чревна перисталтика аускултаторно. В областта на оперативния цикатрикс от срединната лапаротомия около пъпа – данни за постоперативна евентрация с размери на херниалния пръстен 5-6 см., подлежаща на планово оперативно лечение. Отделителна система – сукусио реналис отрицателно двустранно. Опорно-двигателна система – правилно развита костна система. Мускулен тонус на крайниците – в норма. Рефлексни на горните и долните крайници – физиологични. Бабински отр. +/- . Колянна изорефлексия, Ахилова изорефлексия. Плантарен рефлекс – наличен двустранно.

За нуждите на експертизата, в рамките на психологическото изследване, са използвани следните методики: клинично наблюдение и проследяване на психично и емоционално състояние, наблюдение на мисловен процес, изследване на личността в норма и в патология - личностен профил и функциониране, изследване на мнестични процеси. Снета е фамилна анамнеза, проследени са минали и настоящи заболявания, снети са биопатологични данни, установени са вредните навици и употреби, извършено е наблюдение на психическото състояние на Г..

За обективно и детайлно изследване на личността е проведено *количествено психологическо изследване с личностния въпросник „Минесотски многофакторен личностен въпросник – 2“ /MMPI-2/*, българска адаптация на „Джунти психометрикс“, което трябва да се интерпретира пред вид цялостния контекст на извършване на психодиагностичната оценка. За извеждане на точни диагностични заключения е задължително резултатите по теста да бъдат съпоставени с мотивацията и целите на изследваното лице за извършване на консултацията, с житейската му история, с анамнестичната информация и с цялостните клинични данни.

Проведено е също *изследване с проективна методика „Тематично-аперцептивен тест ТАТ“*, при което изследваното лице започва да изгражда разкази по тестовите картини уверено, не задава въпроси, не изразява видимо любопитство и интерес към теста.

Констатирано е, че по отношение на Аза липсват напълно зрели личностни характеристики, както и цялостна възможност за анализ на реалността в интеракциите. Налице е степен на социална неумелост. Отсъстват нагласи и перспективи за дълъг времеви период. Налице са негативни житейски нагласи от тревожен и параноиден тип. Налице са астенични преживявания и натрупана умора от физическо и емоционално естество. Не преобладават положителни емоции и позитивни перспективи. Наблюдава се състояние и преживявания на принуда. Това е отношението и динамиката в собствения Аз.

В темите за семейни картини отсъства потенциал за създаване на ефективен разказ. Присъства дисфункционален копинг чрез фиксация върху негативни преживявания от интерактивен тип. Личностната динамика не кореспондира успешно със семейните теми, в тях се засягат болезнени преживявания от минал период и настоящ период. Няма ясни граници в житейските интеракции. Мисленето е ограничено и дезинтересирано. Изравнена емоционална интелигентност. Отсъстват интеракции на привързаност и емоционална топлина.

Ищецът отдава внимание за въвлечане в агресивни интеракции. Налични възможности за агресивни реакции и афективно отреагиране. Мисленето е буквално, отсъства емоционалният елемент. Склонност за прехвърляне отговорността на другите, по-малко на себе си. Обсъждане на хипотеза за личностни дефицити.

Констатирани са затормозени ресурси за поддържане на партньорски интеракции и сътрудничество с другите хора, на фона на преживяване на висока собствена 22 значимост, за сметка на околните, като близки от семейството и роднини, както и от социума. Когато е сам се чувства най-спокоен и защитен. Налице са затруднения за доверителни взаимоотношения и връзки, както в семеен, така и в социален план. Параноидната компонента е доминантна в интеракциите.

Проведено е и изследване Лурия – тест за отчитане на паметови процеси и на активно внимание. При него по графиката, отразяваща динамиката на запамятаването, линията е възходяща, като започва от средни стойности. Запамятаването е леко засегнато, не се наблюдава инертност на мисленето или плато на кривата. Кривата на запамятаването не е от психоорганичен тип. Няма данни за конфабулации, които биха могли да се свържат с дефицити от психоорганичен тип. Способностите за репродукция след един час са във високи стойности. Изследването не установява данни за психоорганични промени. Установяват се данни за лека тревожност, от начина на възпроизвеждане на айтемите, която може да е във връзка с изследването или да е сегмент от личностната динамика.

Вещите лица правят извод, че заболяването на ищеца е в резултат на претърпени в миналото увреждания във връзка с репарацията на тъканите. Вероятни сраствания с репарационните процеси, като не може да се изключи развитие на илеус /чревна непроходимост/. Налице са *предразполагащи фактори за развитието* на описаното състояние. *Психологичният стрес и нередовното хранене* биха могли да доведат до илеусно състояние, като провокиращи

фактори за споменатия медицински проблем. Трайността на състоянието е описана в кориците на делото. *Прогностична стойност* за развитието на процеси, свързани с тези състояния *би била относително нереална* и несъществена, отнесена към конкретния статус, с оглед обстоятелството, че в хирургията не се прогнозира състояния свързани с ново бридообразуване, както и не се правят прогнози относно това.

Констатираната от вещото лице - психолог *стресогенна натура* на Г. би могла да доведе до обостряне на описаното заболяване на фона на предразполагащите фактори. Не може със сигурност да се твърди за наличието на пряка причинна връзка между произхода на заболяването и воденото срещу ищеца наказателно производство, но такава не може и да бъде изключена.

Според експертите, *съществува причинна връзка* между стреса и психическото напрежение от преживените негативни събития. В тази връзка е възможно отключването или обострянето на стари заболявания от психоемоционален или психосоматичен тип. Въпреки че психологичният стрес е в ясна връзка с други заболявания /от типа на хипертония и ритмично - проводни нарушения/, не можем да бъде изключена връзка в конкретния случай – със заболяването на ищеца.

Проведеното на ищеца изследване установява данни за *преживяване на хроничен стрес за дълъг времеви период*, който е засегнал динамиката и характеристиките на личностното функциониране от интерактивен и социален тип. Не се установяват данни за преживяване на остър стрес, от който да се наруши грубо физиологичното функциониране.

Според експертите, налице е преживяване на посттравматизъм от усложнен тип, от който е засегнато личностното функциониране от интерактивен и социален тип. Нарушено е функционирането от психоемоционален и психосоматичен тип, респективно физическото състояние, довело до описаните при ищеца нарушения във функционирането на организма.

В съдебно заседание вещите лица, поддържайки заключението, заявиха, че проведеното изследване дава стойности за изживяване на преживени травматични събития, завишените нива на изследваните при ищеца показатели навеждат на извода, че е налице травматично натрупване от минали събития, но не може да се каже колко назад във времето. В случая стресът може да е провокиращ фактор, при наличие на предразполагаща експозиция.

Като краен извод те изтъкват *необходимостта от регулярни консултации със специалисти и прием на медикаментозна и психотерапия* за продължителен период от време, с цел овладяване на тревожната симптоматика.

Други релевантни доказателства по делото не са представени.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Предявени е иск за присъждане на сумата 600 000 лв. - обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие образуването и водено срещу ищеца наказателно производство, след оправдаването му с влязла в сила присъда, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, ведно със законната лихва, считано от датата завеждане на делото до окончателното му изплащане.

Съгласно чл. 2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от органите на дознанието, следствието, прокуратурата и съда от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано.

Безспорно се доказаха в хода на настоящото дело както фактът на привличането на ищеца като обвиняем през 2018 г. за посочените по – горе сериозни престъпления, така и образуването и протекло срещу него наказателно производство на досъдебна и съдебна фаза, което приключило окончателно през 2023 г.

Следователно, за един период от *пет години* – от момента на образуване на наказателното производство до окончателното му приключване с влязла в сила присъда, ищецът е бил обвиняем за престъпление, което не е извършил.

Съдът приема, че така установените действия на органите на държавното обвинение противоречат на основните принципи на Европейската конвенция за правата на човека, ратифицирана от българската държава. След несправедливото обвинение срещу него, ищецът Н. Г. е претърпял неимуществени вреди от уронване на престижа и доброто му име пред обществото семейството, стрес и притеснения от оставането без работа, от евентуалната възможност да бъде осъден, от загубата на клиента, от получените вследствие на стреса физически увреждания - психически и морални травми, които са породени от действията на органите на прокуратурата, които са образували по отношение на него наказателно производство, повдигнали и поддържали неоснователно обвинение в извършване на престъпление.

Ответникът направи *възражение*, че ищецът през *предишен период* е бил обвиняем и по *друго наказателно производство* за *тежко* умишлено престъпление и, следователно, причиненият му стрес, ако е бил налице такъв, може да се дължи на това и съдът дължи произнасяне по него. Съдът намира, че въпросът за първоначално повдигнатото на ищеца Г. обвинение и образуването пред 2011 г. наказателно производство срещу него е *ирелевантен* за настоящия спор, пред вид и показанията на разпитаните по делото свидетели, които еднозначно заявиха, че, след прекратяване на наказателното производство по това обвинение през 2014 г., Г. се е възстановил, макар и трудно, физически и психически от преживяното. С оглед на това възражението на ответната страна е неоснователно.

Що се касае до възражението на ПРБ за *липса на причинна връзка* между воденото наказателно производство спрямо ищеца и причинените му от него неимуществени вреди, съдът намира това възражение за *неоснователно*, пред вид факта, че комплексната СМЕ изчерпателно посочи, че за получените от ищеца физически увреждания голяма роля е

изиграл и понесеният от него стрес от воденото в продължение на пет наказателно производство.

Отделно от това, доказано беше, че наказателното производство срещу Г. е имало голям обществен отзвук – особено в професионалните среди – тъй като по професия е адвокат, и му е причинило вреди в емоционален, личен и служебен план за петгодишен период.

По тези причини и пред вид изложеното съдът намира, че предявената по делото претенция от страна на Н. Г. за заплащане на обезщетение за причинени вреди в резултат на повдигане и поддържане на незаконно обвинение срещу него, след оправдаването му с влязла в сила присъда, се явява доказана по своето основание. Безспорно е наличието на хипотезата на чл. 2, ал. 1 т. 3 ЗОДОВ, пред вид повдигане на неоснователно обвинение срещу Г. и воденото срещу него на наказателно производство, което след девет години е било прекратено.

Относно размера на предявения иск съдът намира следното:

Неимуществената вреда представлява сериозно засягане на личността и достойнството на едно лице и се изразява в негативни преживявания от негова страна. Обезщетението следва да бъде съобразено с личността на дееца, начина по който е преживял случилите се събития и отраженията, които са оказали върху него, включително върху обкръжаващата го среда, професионалната такава и близките му.

То има за цел да репарира накърняването на личните права и интереси, а справедливото обезщетяване на всички неимуществени вреди означава да се определи точен паричен еквивалент на негативните преживявания и психичното им отражение върху увреденото лице. В случая, настоящият съдебен състав прие за доказано от представените писмени и гласни доказателства, че е налице пряка причинна връзка между причинените неимуществени вреди на ищеца и действията на органите на Прокуратурата.

При определяне размера на обезщетението съдът следва да се съобрази с разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и чл. 4 ЗОДОВ.

Съдът съобрази обстоятелството, че през процесното време срещу ищеца се е водело наказателно производство за извършено престъпление по чл. 253, ал. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК и, макар че той е бил оправдан на първа инстанция, меродавен е моментът на влизане в сила на съдебния акт на наказателния съд, а това е моментът на решението на ВКС – 31.01.2023 г.

По изложените съображения съдът приема, че при преценка на времето, през което срещу Г. се е водело наказателно производство, приключило с оправдателна присъда и показанията на разпитания свидетел, посочен от ищцовата страна, следва да бъде направен извод, че негативните преживявания на ищеца, неговите притеснения, стрес, отрицателни емоции и страх, са били причинени от наличието на повдигнатите срещу него обвинения, които, освен в психически и психологически план, са му донесли и физически страдания – извършената му операция, състоянието на хроничност и продължаващите физически неудобства от това. От огромно значение е и обстоятелството, че ищецът е практикуващ адвокат и е претърпял сериозни проблеми в работата си, довели и до загубата на клиенти и трайната невъзможност

да работи по специалността си, а, заедно с това – изгубил е смисъла на това, на което се е бил посветил до този момент в личен и професионален план. В тази връзка съдът намира, че вредите, които е претърпял, не могат да бъдат ограничени само за период от пет години – докато е траело образуваното наказателно производство – те са продължителни и продължаващи, пред вид увреждане на професионалното му име и репутацията му като юрист и адвокат.

С оглед на това съдът приема за справедливо обезщетение такова в размер 450 000 лв. и счита, че за този размер искът ще бъде уважен, ведно със законната лихва, считано от завеждане на делото, като в останалата част – за разликата до 600 000 лв. следва да се отхвърли, като неоснователен и недоказан.

При този изход на спора на пълномощника на ищеца адв. В. Д., САК, София, ул. ****, следва да се присъди адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38 ЗА, в размер 22 650 лв._

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, София, бул. Витоша № 2, да заплати на Н. И. Г., ЕГН *****, чрез адв. В. Д., САК, София, ул. ****, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, сумата 450 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие образуваното и водено срещу него наказателно производство, след оправдаването му с влязла в сила присъда, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, ведно със законната лихва, считано от 02.11.2023 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ да заплати на адв. В. Д., САК, София, ул. ****, адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38 ЗА, в размер 22 650 лв.

ОТХВЪРЛЯ иска в частта за разликата до пълния предявен размер 600 000 лв., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в четиринадесетдневен срок пред САС.

Съдия при Софийски градски съд: _____